

...

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

10.Gf.40.020/2026/5.

A felperes:

Felperes

cím

A felperes képviselője:

Dr. Koczás János Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Koczás János ügyvéd)

cím4

Az alperes:

alperes

cím6

Az alperes képviselője:

Czudar Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czudar Balázs ügyvéd)

cím5

A per tárgya:

cégbejegyző végzés hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

22.G.41.310/2025/25-II.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, a fellebbezett rendelkezését helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 250.000 (Kétszázötvenezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében kérte a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2025. május 14. napján kelt Cg.Cégjegyzékszám/125. számú változásbejegyző végzésének hatályon kívül helyezését a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 65. § (1) bekezdése alapján.

[2] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte.

[3] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) az eljárás során hozott 2025. június 3-án kelt 22.G.41.310/2025/4. számú végzésével a Ctv. 66. § (1) bekezdése alapján az alperest felhívta a keresettel kifogásolt jogszabálysértés megszüntetése végett szükséges intézkedések megtételére. Az alperes ezt követően meghozott határozatszáma számú közgyűlési határozatával az alperes közgyűlése megerősítette az határozatszáma1 és határozatszáma2 számú határozatokat és érvényesnek ismerte el törvényes képviselőnek az alperes törvényes képviselőjeként a megválasztása óta tett jognyilatkozatait.

[4] Az alperes ezután módosított ellenkérelmében másodlagosan a kereset elutasítása mellett a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága Cg.Cégjegyzékszám/125. számú változásbejegyző végzésének a hatályában fenntartását is kérte.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2025. május 14. napján kelt, Cg.Cégjegyzékszám/125. számú változásbejegyző végzésének felperesre vonatkozó 13/4. alrovatra vonatkozó rendelkezését hatályában fenntartotta. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította; kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.100 forint perköltséget.

[6] A határozata indokolásának a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns, a perköltség viselésére vonatkozó részében a pernyertesség- pervesztesség arányát 50-50% mértékben állapította meg. Ennek indokaként azt rögzítette, hogy a felperes csak a támadott változásbejegyző végzés rá vonatkozó rendelkezését illetően tekinthető pernyertesnek, mivel az általa hivatkozott jogszabálysértés a keresetlevél előterjesztésekor fennállt.

[7] A felperes perköltségét az általa csatolt költségjegyzék alapján 900.000 forint + áfa összegben, az alperesét 960.000 forint + áfa összegben állapította meg, és kötelezte a felperest ezen összegek felének a különbözete (571.500 forint – 609.600 forint), azaz 38.100 forint perköltség alperesnek történő megfizetésére.

[8] Az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen az alperes fellebbezett, amelyben kérte annak megváltoztatását és a felperes kötelezését 1.219.200 forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltsége megfizetésére. Kérte továbbá a felperes másodfokú perköltségben marasztalását is.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a hiányosan és tévesen megállapított tényállás alapján okszerűtlen következtetés levonásával aránytalanul alacsony összegben állapította meg az öt megillető elsőfokú perköltség összegét.

[10] Előadta, hogy a felperes a keresetében a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága Cg.Cégjegyzékszám/125. számú végzésének a hatályon kívül helyezését kérte, míg az ő módosított másodlagos ellenkérelme nemcsak a kereset elutasítására, hanem ezen felül a támadott végzés hatályában fenntartására is irányult. Az elsőfokú bíróság ítélete tartalmilag a másodlagos ellenkérelmével megegyezik, és a felperes kereseti kérelmének a tartalmával ellentétes. Ebből következően a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint teljeskörűen pernyertesnek tekintendő és a részleges pernyertesség szabályai alkalmazásának nincs helye.

[11] További hivatkozása az volt, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított jogszabálysértés – az ítélet indokolásából is kitűnően – a perfelvételi szakban megszűnt, vagyis a felperesnek lehetősége lett volna a keresettől elállni, és ekként a neki szükségtelenül okozott perköltségeket mérsékelni, ezt azonban nem tette meg, és a keresete utóbb alaptalannak bizonyult.

[12] Állította, hogy a felperes indokolatlan bizonyítási indítványai, valamint a keresetének fenntartása a Pp. 86. § (2) bekezdése szerinti költségnövelő tényezők voltak.

[13] A kereset kiterjesztése a támadott változásbejegyző végzésnek a 13/5. számú rovatot érintő rendelkezésére önmagában pervesztességet eredményezett a felperes számára és a neki okozott szükségtelen költség ezáltal is bizonyított.

[14] Álláspontja szerint az a tény, hogy a jogszabálysértés a keresetlevél előterjesztésekor fennállt, nem teszi pernyertessé a felperest, ugyanis „a Pp. alapján” nem a kereset benyújtásakor fennálló helyzet miatt kerül sor a költségviselésre, hanem az ítélet rendelkezéseire, annak érdemi tartalmára tekintettel.

[15] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak tartalma szerint – az ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[16] Álláspontja szerint az alperes a fellebbezésében nem jelölte meg, hogy az elsőfokú ítélet rendelkezését milyen okból tartja jogszabálysértőnek vagy a mérlegelést kirívóan okszerűtlennek.

[17] Az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdésében foglaltak megfelelő alkalmazásával helyesen állapította meg azt, hogy a támadott végzés rá vonatkozó rendelkezése tekintetében pernyertesnek minősül, mivel a keresetindítása nem volt alaptalan, a keresetben állított jogszabálysértés a keresetlevél előterjesztésekor fennállt, és a jogsértő állapot csak az eljárás során szűnt meg.

[18] Hivatkozott arra is, hogy a mellőzött bizonyítási indítványok önmagukban nem alapozzák meg a Pp. 86. § (2) bekezdésének alkalmazását, a bizonyítási indítvány előterjesztése nem minősül rosszhiszemű vagy indokolatlan pervitelnek pusztán azért, mert azt a bíróság az érdemi döntéshez nem tartja szükségesnek.

[19] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében a fellebbezésének megfelelő tartalmú határozat meghozatalát kérte.

[20] A fellebbezési ellenkérelemben foglaltakkal szemben rámutatott arra, hogy a fellebbezésében a Pp. 83. § (1) és (2) bekezdéseinek jogszabálysértő alkalmazására hivatkozott.

[21] Álláspontja szerint a felperes figyelmen kívül hagyta a pernyertesség bírói gyakorlatban kialakult értelmezését. A pernyertesség és pervesztesség arányának megállapítása ugyanis nem a határozat deklaratív megállapításaihoz kapcsolódik, hanem a kereseti kérelem és az ítélet rendelkező részének összehasonlítása alapján történik. Kifejtette, hogy a keresetindítás szubjektív indokoltsága legfeljebb kivételes szabályok alkalmazása körében értékelhető, a pernyertesség megítélését azonban nem változtatja meg. A felperes a keresetében kérte a végzés hatályon kívül helyezését, ezt a jogvédelmet azonban nem kapta meg. Ezzel szemben az alperes által kért eredmény, vagyis a végzés hatályában fenntartása és a kereset elutasítása valósult meg. Erre tekintettel a Pp. 83. § (2) bekezdése alkalmazásának a feltételei nem álltak fenn, ugyanis a jelen ügyben a felperes semmilyen részben nem tekinthető pernyertesnek.

[22] A másodlagos fellebbezési hivatkozása is helytálló, ugyanis a felperes kereseti kérelmének terjedelme meghaladta a keresetőségi jogának körét és az alperest olyan védekezésre kényszerítette, amely a per érdemi eldöntéséhez nem volt szükséges. Az is tény, hogy az elsőfokú bíróság több, a felperes által előterjesztett bizonyítási indítványt mellőzött arra tekintettel, hogy az nem volt szükséges az érdemi döntéshez. Az indokolatlan bizonyítási cselekmények az eljárás terjedelmét és költségeit növelték. A felperes állításával szemben előadta, hogy a Pp. 86. § (2) bekezdése nem kizárólag rosszhiszemű, hanem minden olyan perbeli magatartás esetén alkalmazandó, amely az ellenfél számára felesleges költségeket okoz.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-a szerinti eljárási szabálysértés hiányában az ítéletet a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Kizárólag az ítéletnek a fellebbezéssel érintett, a perköltség viselésére vonatkozó részét vizsgálta és nem érintette annak a jogorvoslati kérelemmel nem támadott, a változásbejegyző végzés felperesre vonatkozó 13/4. rovatát érintő rendelkezését hatályában fenntartó és a keresetet ezt meghaladóan elutasító rendelkezéseit.

[24] A fellebbezés megalapozatlan.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakra tekintettel elsődlegesen azt állapította meg, hogy a felperes állításától eltérően az alperes a fellebbezésében megjelölte, hogy az ítélet támadott rendelkezését milyen okból tartja jogszabálysértőnek; a teljes pernyertességére és a részleges pernyertesség Pp. 83. § (2) bekezdésében foglalt szabályozásának téves alkalmazására hivatkozott.

[26] A Pp. 83. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a pervesztes fél téríti meg.

[27] A (2) bekezdés kimondja, hogy részleges pernyertesség esetén a fél az ellenfél perköltségét a pervesztessége arányában téríti meg. Ha a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség, valamint a fél és az ellenfél javára meghatározott perköltségek összege közötti különbség nem jelentős, egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

[28] Az ítélet indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a felperest pernyertesnek találta a támadott változásbejegyző végzés cégjegyzék 13/4. rovatát érintő rendelkezésének a hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelme vonatkozásában, és erre, valamint az ezt meghaladó kereset elutasítására tekintettel állapította meg 50-50% mértékben a pernyertesség- pervesztesség arányát.

[29] Az alperes a fellebbezésében tévesen állította, hogy a jelen esetben a pernyertesség- pervesztesség kérdése a kereseti kérelem petitumának, valamint az ítélet rendelkező részének az összevetésével dönthető el, és a felperes azért tekinthető teljes egészében pervesztesnek, mert nem a keresetének megfelelő döntés született.

[30] A jelen, (változás)bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti per a Ctv. 65-68 §-aiban szabályozott, speciális pertípus, amelyben a kereset kizárólag a cégbíróság (változás)bejegyző végzésének a hatályon kívül helyezésére irányulhat, mégpedig a végzés vagy a (változás)bejegyzés alapjául szolgáló iratok jogszabálysértő voltára hivatkozással. A pertípus a (változás)bejegyzéssel szembeni fellebbezést helyettesítő eszköznek, ún. kontrollpernek minősül, amelyben kizárólag annak a vizsgálata lehetséges, hogy a cégeljárásban az irányadó eljárási szabályok megtartásra kerültek-e. E sajátos pertípus esetén a cél a jogszabálysértés kiküszöbölésével a cég fennmaradásának a biztosítása. Ennek érdekében a Ctv. 66. § (1) bekezdése kötelező jelleggel előírja az eljáró bíróság számára, hogy amennyiben a kereset megalapozott, de az annak alapjául szolgáló jogszabálysértés kiküszöbölhető, úgy határidő biztosításával hívja fel a céget az ennek érdekében szükséges intézkedések megtételére és ennek igazolására. A Ctv. 66. § (2) bekezdése alapján

amennyiben a cég a felhívásnak eleget tett, a bejegyző végzés jogszabálysértő voltának megállapítása mellett a bejegyző végzés hatályában fenntartásának van helye.

[31] Ennek alapján a kontrollper sajátosságaira tekintettel a bíróság adott esetben a jogszabályi rendelkezésnek megfelelően köteles a támadott cégbírószági végzést hatályában fenntartó döntést hozni, amely viszont nem a kereset megalapozatlanságát jelenti, hanem éppen, hogy kizárólag alapos kereset esetén alkalmazandó eljárási szabály. Az alperes érvelésével szemben a Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy a kontrollperben a felperes keresetének a tartalma korlátozott, csak hatályon kívül helyezésre irányulhat, így nincs lehetősége a jogszabálysértés kiküszöbölése esetére a végzés hatályában fenntartását kérni. Emellett az eljáró bíróság a határozat hatályában fenntartásáról nem az alperes ellenkérelmében foglalt indítványára tekintettel, hanem a Ctv. 66. § (2) bekezdése alapján, hivatalból határoz.

[32] Mindebből pedig az következik, hogy a kontrollperben hozott, a támadott változásbejegyző végzést hatályában fenntartó ítéleti rendelkezés a pernyertesség megállapítása szempontjából akkor is a keresetnek helyt adó határozatnak minősül, ha a keresetlevél petitumában foglaltakkal tartalmilag nem is egyezik, hiszen ebben az esetben a végzés vagy az annak alapjául szolgáló okiratok jogszabálysértő volta megállapításra kerül, és kizárólag a sajátos pertípusban érvényesülő cél: a jogszabálysértő állapot kiküszöbölése és a cég továbbműködésének érdeke az, amely a keresettel szó szerint egyező döntésnek az akadály.

[33] Az alperesnek a Pp. 86. § (2) bekezdésére, a felperes által szükségtelenül okozott eljárási költségekre történt hivatkozása sem alapos.

[34] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtétele az alperes részéről egyúttal a jogszabálysértő állapot korábbi fennállásának az elismerését is jelenti, azonos azzal a helyzettel, mint amikor az alperes a kereseti kérelemben foglaltaknak a perindítást követően eleget tesz, és amely esetben a Pp. 85. § (2) bekezdése a felperes teljes perköltségének a megtérítését írja elő. Figyelemmel azonban arra, hogy a Pp. általános szabályozásához képest a Ctv. 66. § (2) bekezdése a kiküszöbölt jogszabálysértés esetén kifejezetten előírja a bíróság számára a támadott cégbírószági végzés érdemi határozathozatallal történő hatályában fenntartását, a felperestől nem várható el, hogy elálljon a keresetétől, illetve az elállás hiánya nem okozhatja sem a pervesztességét, sem az alperes oldalán szükségtelen eljárási költségek felmerülését.

[35] Ugyancsak nem okozhatta felesleges költségek felmerülését az alperesnél az, hogy a felperes bizonyítási indítványokat terjesztett elő, mivel – az alperes saját előadása szerint is – ezeket az elsőfokú bíróság nem foganatosította.

[36] A Fővárosi Ítéltábla megállapította azt is, hogy az alperes nem adta elő, hogy a felperes milyen sikertelenül végzett perbeli cselekményei folytán milyen eljárási költségei keletkeztek.

[37] Az alperes tévesen hivatkozott a fellebbezése alátámasztásaként a felperes pervesztességére a támadott változásbejegyző végzés 13/5. számú rovatot érintő rendelkezései vonatkozásában, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ezt a körülményt a pernyertesség-pervesztesség arányának meghatározásakor már figyelembe vette, és erre tekintettel állapította meg azt, hogy a felperes nem teljes egészében, hanem csak 50% mértékben lett pernyertes.

[38] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával állapította meg azt, hogy a felperes részben – a támadott változásbejegyző végzés cégjegyzék 13/4. rovatára vonatkozó rendelkezését támadó kereset tekintetében – pernyertesnek tekintendő.

[39] A jogorvoslati kérelem sem a pernyertesség-pervesztesség elsőfokú bíróság által megállapított arányának helytállóságát, sem az elsőfokú bíróság által számításba vett eljárási költségek összegét nem támadta, így a Fővárosi Ítéltábla – a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján – ezeket nem vizsgálta.

[40] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett, a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2025. május 14. napján kelt, Cg.Cégjegyzékszám/125. számú változásbejegyző végzésének a cégjegyzék 13/4. rovatára vonatkozó rendelkezését hatályában fenntartó és a keresetet ezt meghaladóan elutasító részeit nem érintette, míg a fellebbezett, a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[41] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a felperesnek a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, 5 órányi munkavégzésre tekintettel számított 250.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére, amelyet az IM rendelet 4. § (1) bekezdésére figyelemmel – erre irányuló kérelem hiányában – hivatalból nem mérsékelhetett.

Budapest, 2026. március 26.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kolozs Balázs s.k.

Dr. Matosek Edina s.k.

előadó bíró

bíró